

CRISTINA HLEVCA -

PROFESOARA CARE ÎNSUFLĂȚEȘTE CIFRELE

Un profesor autentic are, fără excepție, o perspectivă asupra întregului. Mai concret, el nu judecă prezentul în care se află ca pe o simplă realitate imediată, fără cauze și consecințe, ci vede marea schemă a lucrurilor. Profesorul autentic înțelege că orice acțiune din prezent va schimba viitorul, chiar dacă nu a doua zi.

Printre profesorii care predau în Liceul Teoretic „Ioan Petruș” din Otopeni, un loc de frunte îl ocupă doamna Hlevca Cristina. Dânsa știe că înaintea sa nu stau în bănci simpli copii, cărora trebuie să le predea ceva, ca să scape cât mai repede de treabă, pentru ca, apoi, ambele părți să poată merge curând acasă.

Profesoara Hlevca Cristina e conștientă de faptul că, în spatele băncilor, cu ochi mari și curioși, plini de zâmbete senine, sunt cei care formează noua fundație a societății. Elevii profesoarei Hlevca Cristina vor ține viitorul între două compasuri și, la rândul lor, vor prelua rolul de mentor pentru generațiile care urmează.

Profesoara de matematică Hlevca Cristina nu ridică ziduri între ea și elevii cărora le predă. Din contră, dacă, involuntar, se creaseră, ea le dărâmă, deoarece iubește ceea ce a ales să predea. Orice fărâmă din binele făcut de profesoara Hlevca Cristina răscumpără o imensitate de rău. Este vorba de răul nepăsării, al amatorismului atât de

des întâlnit astăzi, din păcate, în societatea românească.

Revista InfoOtopeni: Stimată doamnă profesoară Cristina Hlevca, ce ne puteți spune despre activitatea dumneavoastră didactică de până acum?

Cristina Hlevca: „Anul acesta, se împlinesc 25 de ani de când sunt profesor de matematică.

În primul an, am fost preparator la Catedra de Cercetări Operaționale din cadrul Universității București, Facultatea de Matematică și profesor la Liceul Teoretic <<Constantin Brâncoveanu>> din București, unde am activat timp de 15 ani. Apoi, am devenit profesor la Liceul Teoretic <<Ioan Petruș>> din Otopeni, unde îmi desfășor activitatea de 10 ani.”

Revista InfoOtopeni: Cine sunt mentorii dumneavoastră? Cum s-a petrecut apropierea de matematică?

Cristina Hlevca: „Matematica a fost și este, de când mă știu, pasiunea mea. Mi-a plăcut cel mai mult, încă din clasele primare, și este disciplina pe care am <<simțit-o>> mereu cel mai bine.

De-a lungul vremii, pașii spre matematică mi-au fost îndrumați de către doamna învățătoare Floarea Țandea și doamna profesoară Ana Banciu - în gimnaziu, iar la liceu, de către domnul profesor Viorel Drăghici, fiecare punându-și amprenta în formarea mea. Domnului profesor din liceu îi mulțumesc pentru faptul că mi-a stimulat ambicia și dorința de a fi cea mai bună. În facultate, am avut profesori de înaltă ținută științifică și morală, iar de la domnii profesori Laurențiu Panaitopol, Ion Cuculescu și Romulus Cristescu am învățat ce înseamnă sclipirea de geniu, bunătatea, umanitatea, rigoarea științifică și umorul, toate fiind ingredientele obligatorii pentru un bun profesor.”

Revista InfoOtopeni: Cât de importantă este prezența unui mentor sau a unui profesor în devenirea unui Tânăr?

Cristina Hlevca: „Un mentor poate să îndrume pașii copiilor, poate să le insuflă încredere și să le cultive pasiunea pentru o anumită disciplină, iar prin exemplul propriu poate să le imprime valorile umane în care crede. Un mentor este mai mult decât un bun om de știință, el trebuie să simtă, să gândească, să iubească și să inspire. Un mentor trebuie să aprindă flacăra acolo unde vede o scânteie de pasiune sau un foc mochnit.”

Revista InfoOtopeni: Ca profesor, cum vă dați seama că un elev e bun la matematică?

Cristina Hlevca: „Un elev bun la matematică <<se simte>>, este pasionat, ambicioz, curios, întreabă, lucrează, este mereu <<pe fază>>. Un elev genial strălucește, are acele sclipiri care te uimesc și te bucură în egală măsură. Există, desigur, și elevi care au potențial, dar nu își dau interesul suficient și aici poate este menirea dascălului să îi descopere, să le dea încredere și să-i încurajeze. Am avut astfel de elevi, iar performanțele lor mi-au adus cele mai mari bucurii din cariera de dascăl. Acestea sunt momentele când simt că ai facut diferență, în calitate de profesor, iar copiii aceia devin mai mult decât elevii tăi.”

Revista InfoOtopeni: Puteți să ne vorbiți despre o experiență pozitivă și un moment dificil din cariera dumneavoastră de profesor?

Cristina Hlevca: „Cea mai frumoasă experiență a început în anul 2010, când am devenit profesor de matematică la Liceul Teoretic <<Ioan Petruș>>. Aici, am avut parte de cei mai frumoși copii din cariera mea. Simt mereu că îmi sunt aproape, le simt căldura și recunoștința, simt, pur și simplu, că am contat pentru ei. Îmi amintesc cu drag de toți copiii mei absolvenți, promoțiile 2013, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019. Și anii aceștia frumoși nu s-au încheiat. Un moment unic a fost în anul 2017, când surorile Florentina și Beatrice

(Beti) Hurchi au fost ambele premiate la etapa națională a olimpiadei de lingvistică, fiind simultan strigate pe scenă. Eram în sală, alături de mama lor, care plânghea de bucurie și am trăit cele mai frumoase clipe, gândind ce este în sufletul unei mame în acele momente. Emoția aceea a fost unică. Momentul dificil are legătură cu cele de mai sus. Înainte de olimpiadă, Florentina a refuzat să facă o operație urgentă, tocmai pentru a putea participa la concurs -a spus că este ultima ei olimpiadă și mai are un premiu de luat. A intrat în concurs, sprijinită de Beatrice. Cele trei ore mi s-au părut o eternitate, până am văzut că ieșe teafără de acolo.”

Revista InfoOtopeni: V-ați implicat permanent în pregătirea elevilor performeri pentru diverse concursuri și olimpiade. Ce premii importante au obținut elevii coordonați de dumneavoastră?

Cristina Hlevca: „De-a lungul timpului, am pregătit elevi pentru concursuri, pentru olimpiada de matematică și pentru olimpiada de lingvistică. La nivel județean, elevii îndrumați de mine au obținut cinci premii I, șase premii II, șase premii III și numeroase mențiuni la olimpiada de lingvistică, iar la olimpiada de matematică, doar în ultimii ani au cucerit cinci premii I, șapte premii II, șase premii III și șase mențiuni. La nivel național, rezultate remarcabile au obținut Maria Mihai-mențiunea I la olimpiada de matematică, Florentina Hurchi- patru premii speciale la olimpiada de lingvistică, și Beatrice Hurchi- un premiu special la olimpiada de lingvistică.”

Revista InfoOtopeni: Dacă ați fi în situația de a face ceva mai bine în calitate de profesor, și nu ați avut sanșa până acum, ce ați face?

Cristina Hlevca: „Totdeauna este loc de mai bine. Mi-ăș dori să am timp mai mult să petrec cu copiii, să dezbatem, să privim o problemă din toate perspectivele, să pot astfel să le arăt mai mult frumusețea matematicii, cum apare ea la tot pasul în

viața noastră. Din păcate, suntem mereu presați de timp, de responsabilitatea examenelor, de volumul destul de mare de informație pe care trebuie să-l transmitem. Mi-ar plăcea să pot lucra cu clase cu mai puțini elevi, astfel fiecare ar avea posibilitatea să se exprime mai mult, ar căpăta curaj și învățarea ar fi mai eficientă."

Revista InfoOtopeni: Statisticile arată că, la examene, numărul celor care nu reușesc să obțină nota 5 la matematică este mai mare, comparativ cu alte discipline. Cum ar trebui predată matematica în România, astfel încât să nu mai avem rezultate aşa de slabe?

Cristina Hlevca: „Matematica este o limbă străină mai grea. Înțelegerea ei în profunzime, nu doar memorarea unor algoritmi, presupune timp, efort, răbdare și, nu în ultimul rând, o putere mai mare de abstractizare. Nu toți copiii sunt dispuși să depună acest efort și mulți sunt descurajați atunci când văd că o problemă nu iese din prima încercare. Tocmai în acest sens, al încurajării și al educării, trebuie să acționeze profesorul. Cât despre rezultate, eu nu aş spune că sunt <<așa de slabe>>, că sunt comparabile cu rezultatele la alte discipline exacte, deosebirea fiind că, în timp ce matematica este disciplină obligatorie la examenul de bacalaureat, celelalte sunt la alegere, așa că sunt mai puțini candidați. În ceea ce privește strict Liceul Teoretic <<Ioan Petruș>>, putem spune chiar că rezultatele de la matematică ale elevilor noștri sunt remarcabile, peste media pe țară și considerabil peste cele ale județului Ilfov. Mediile pe clasă la examenul de bacalaureat ale acestora sunt cu 1,5-2 puncte mai mari decât media la Evaluarea Națională, ceea ce înseamnă valoare adăugată în timpul liceului.”

Revista InfoOtopeni: Cum poate să facă față un copil eșecului competițional și cum se poate mobiliza pentru următorul examen?

Cristina Hlevca: „Eșecul poate avea mai multe cauze. Mai întâi, trebuie să facem

deosebirea între un examen și un concurs. De cele mai multe ori, eșecul la un examen se datorează pregătirii insuficiente pentru acesta, a superficialității și dezinteresului copilului de a învăța. În acest caz, profesorii și familia ar trebui să încerce să-l motiveze și să-l facă să înțeleagă că fiecare examen constituie o etapă ce trebuie să se încheie frumos în viața sa.

În cazul concursurilor, putem vorbi și despre emoții, nesiguranță, teama de eșec. La concursuri participă, în general, copiii bine pregătiți la acea disciplină și nu poate fi vorba despre superficialitate. Aici se poate întâmpla să nu apară rezultatele dorite de la început, iar profesorul ar trebui să fie sprijin și suport moral, nu doar cel care transmite informații. Copiii buni trebuie încurajați și trebuie să li se cultive încrederea în ei.”

Revista InfoOtopeni: Știm că ati fost selectată să participați la un stagiu de formare în S.U.A. Care sunt diferențele educației matematice din sistemul românesc și cel american? Există o abordare „românească” a matematicii?

Cristina Hlevca: „Deosebirile sunt fundamentale, pornind de la sistemul descentralizat de învățământ din S.U.A. Fiecare stat are propriile programe și curriculă, care converg spre dobândirea, în final, a unor cunoștințe comune. Profesorii au mult mai multă libertate în alegerea metodelor și mijloacelor prin care transmit aceste cunoștințe.

Totuși, există diferențe fundamentale între districtele bogate și cele sărace, scopul școlii diferind major. Astfel, în unele comunități sărace, se pune problema supraviețuirii copiilor până la terminarea școlii. În districtele bogate, consiliul de administrație al fiecărei școli decide ce profesori angajează, care este durata pe care sunt angajați (perioada maximă este de 10 ani, după care se pune problema reînnorii contractului), iar obiectivele majore sunt performanțele școlare deosebite. De asemenea, în timp ce în mediul universitar putem vorbi despre un

înalt nivel academic, aici existând mulți profesori de valoare, atât autohtoni, cât mai ales <<de import>> (China, America de Sud), la nivel gimnazial este o lipsă gravă de profesori calificați, un rol deosebit avându-l aici asociațiile profesionale, care sprijină formarea profesorilor din școala medie.”

Revista InfoOtopeni: Anul școlar trecut s-a sfârșit în mediul online, ceea ce a presupus apelarea la tehnologie. Cum vedeti dumneavoastră implicarea mai serioasă a tehnologiei în școală?

Cristina Hlevca: „După această pandemie, nimic nu va mai fi la fel. Utilizarea tehnologiei va modifica radical sistemul de predare-învățare. Copiii aceștia au crescut cu tableta și telefonul în mână și tehnologia le este familiară. Și profesorii s-au adaptat și se vor perfecționa. Consider că, folosind tehnologia, putem aduce în clasă lucruri noi, metode interactive și atractive de transmitere a informației. Deși, din prima zi de la întreruperea cursurilor, am ținut ore online și m-am străduit să fac orele cât mai atractive și interesante pentru copii, cred că tehnica nu poate fi decât un sprijin și un ajutor, și ea nu va putea să înlocuiască oamenii. Relațiile interumane nu pot fi înlocuite de tablete reci, privirea

copiilor este neprețuită și căldura din clasă e unică. Toate acestea ne ajută să nu ne transformăm în roboti. Cred cu tărie că școala se face cu oameni.”

Revista InfoOtopeni: Credeti că părintii ar putea să facă mai mult pentru situația copiilor în sistemul de învățământ?

Cristina Hlevca: „Copiii sunt cea mai mare avere a părintilor, iar părintii sunt ceea ce au copiii mai scump pe lume. De multe ori, atât unii, cât și ceilalți, uită acest lucru. Părintii sunt adesea ocupați întreaga zi cu munca și, din păcate, uită de faptul că timpul pe care îl petrec cu copiii este cel mai valoros. Momentele petrecute împreună, timpul de calitate oferit copiilor, încrederea reciprocă și dragostea necondiționată, pe care doar părintii o pot transmite, sunt de neînlocuit. Când copiii sunt aproiați de părinți și îi consideră cei mai buni prieteni, au încrederea că, împărtășind cu ei bucuriile și necazurile, toate problemele își vor găsi soluția. De aceea cred că părintii trebuie să se implice activ în educația copiilor lor, să țină mereu legătura cu școala, dar, mai ales, să nu piardă legătura cu propriii copii.”

Interviu realizat de revista InfoOtopeni

